

חינוך ומידות בפרשת השבוע לפרשת נצבים

ברית החינוך

היה זה מאורע יוצא דופן במיוחד, העיר כולה הושבתה, החנויות נסגרו, בתי הספר לא פעלו, בתי החרושת שבתו, וכל עובדי הרשות יצאו לחופשה. הכיכר המרכזית החלה להתמלא שעה לפני מועד פתיחת הכינוס. ילדים והוריהם הבנות ואימותיהן, העובדים השונים נושאי המשרה החשובים, כולם התערבו זה בזה עד אשר היה ברור כי בבתי העיר ובשכונותיה לא נותר איש. כולם הגיעו לכינוס. בדיוק בשעה שנקבעה עלה אל הדוכן ראש הקהל ואמר: נתכנסנו כאן **כולם** לא נשאר אף אחד שלא הגיע וכל זאת על מנת שנכרות ברית. על פני הקהל ניכר כי אוחזת בו ההפתעה והפליאה, וכי יש צורך בברית ביננו? והרי אנו נאמנים זה לזה, נכון שקרו מקרים של מחלוקת אבל בסך הכל הנאמנות ברורה. כמו כן הרי המבוגרים והזקנים זמנם יחלוף, והאם ניתן לחייב את הצעירים? סיפור דמיוני זה מתאים אולי לפתיחת פרשת נצבים. אך הברית אותה כורת משה בין ישראל לאביהם שבשמים ייחוד לו.

1. כולם נמצאים ללא הבדל מקצוע מעמד וגיל.
 2. תוקף ברית זו לא רק לאנשים הנוכחים אלא לדורות הבאים.
- דומה שמשם משתמש כאן במה שקיבל מהקב"ה, שהרי הקב"ה כרת ברית עם האבות שמיועד גם לדורות הבאים. הבריתות שכרת הקב"ה כללו את כלל ישראל ללא הבדל מעמדות. כך היה בברית בין הבתרים ובמצרים ועל ארץ ישראל ובמתן תורה. בחינוך אנו עסוקים בברית. בוודאי בבית בין ההורים והילדים וגם איש החינוך כורת מעין ברית עם החינוך של הענקה וקידום חינוכי ולימודי. החניך מצידו מקבל את התנאים וצריך את השאיפה והרצון. ההשפעה החינוכית והלימודית אינה רק לרגע בו נמצא איש החינוך עם החניך אלא לזמן רב ממושך ומאוחר יותר. לברית שותפים גם ההורים וגורמים נוספים כמו הקהילה הרשת והרשות.
- אם כולם נוהגים על פי הברית הרי שסופה להתקיים, כפי שראינו בבריתות אותם כרת הקב"ה אתנו.
- אין בכריתת ברית משום הפרת הקשר האישי בין המחנך לחניך אלא להיפך, את הבטחון אותו צריך פעמים החניך לדעת שאיש החינוך אכן רציני ויעשה את מלאכתו נאמנה.

מידות בפרשה

- **ביקורת ובחירה** - ללכת בדרך ה' אם לאו.
- **זהירות מגרימת נזקים** - אי קיום מצוות גורמת לעונש עם נזקים.
- **הכרת טובה** - כשמקיימים את מצוות ה'.
- **רגישות ועדינות** - גם כשמגיע עונש והקב"ה מעניש הוא עושה זאת ברגישות ועדינות.
- **התמדה** - התמדה בעונש מצד ה' על עם ישראל עד אשר ישובו בתשובה לה'.